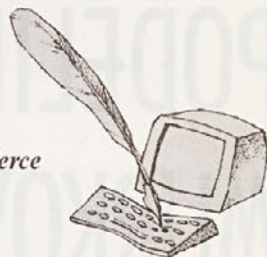

ZGODBE VSAKDANA

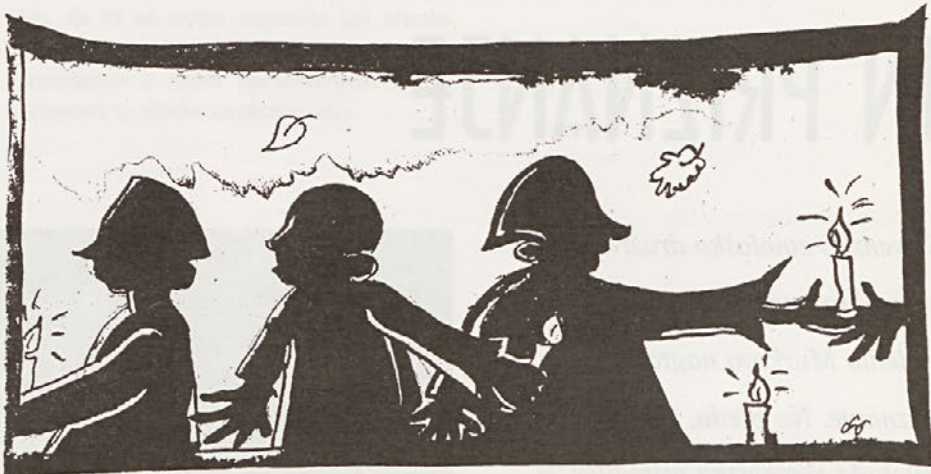

Risba: Nuša Berce

Na kvarte I.

Na kvarte se ne smaj u gozd!!
 Če so šle takrat raupšicat, so se jim razne
 stvari prkazvale!
 Tud k' je raupšic ustrajlu u diujad, kugla naj
 šla napraj, ampak se je ustaula točno pred
 srno, pa padla duol!
 Inu tu je blu rajs!!!

Zapisala Nuša Berce.
 Pripovedoval Janez Porok (Janežčev), Klance,
 februar 1997

Na kvarte II.

Je biu en muoške u Danah, k' je vuozu lejs
 na Rakek, inu tude na kvatarno sobuoto,
 takrat, k' nje be sme u !
 Pa se vrača s kuojne pruot dume, pa je šu
 čez jezeru, k' je blu suhu. Pa pride do
 nasipa pr Dölajnm jezere, pa začnejo
 kuojne kar divjat, pa nemirne bt', pa hrzat,
 pa najso se premaknile niti za malu naprej!
 Njega je strah ratalu, pa zagljeda eno
 skpinco majhnh l'di, črnu oblajčenh, pa z
 lučkame u rokah. Pa kar mimu so šle,
 kuojne pa še bl norajle!
 No, in k' so ble enkrat mimu so kar
 zginle, kuojne so se pomirile in lahku je šu
 damu.
 Ampak je tjeju: „Nekule več na kvatarno
 sobuoto klad vleč’.
 Najkaj je muoglu bt', k' tiste člouk je biu
 strašnu pošten!

Zapisala Nuša Berce.
 Pripovedovala Ivana Kandare, Dane, februar 1997

Križ na Brani in smrt Staneta
Belaka-Šraufa

Skupina zanesenjakov je na Brani po letu
 1991 spet postavila križ. Križ je stal tam že
 pred 2. svetovno vojno. Baje je bil
 postavljen po atentatu na kralja Aleksandra.
 Kasneje je bil odstranjen.
 Ponovna postavitvev je razburkala javnost.
 Eni so ponovno postavitev odobrvali,
 drugi pa ne. Med tistimi, ki je niso, je bil
 tudi alpinist Stane Belak - Šrauf. Baje se je v
 Kamniku širokoustil, da bo križ sam vrgel z
 vrha Brane. Med božičem in novim letom
 ga je odnesel plaz iz Mojstrovke. Dolgo so
 ga iskali, pa ga niso našli. Šele na pomlad,
 ko je sneg skopnel, so našli njegovo truplo.
 Božje stvari je najbolje pustiti pri miru.

Zapisal Benjamin Bezek iz Kamnika, gimnazijec.
 Pripovedoval Tone Brčan, župnik iz Stranj, 1997.

Znamenja ob smrti logarja
Toneta Meliva

Lastniki gradu Planina so bili
 Windishgrätz. Pri njih je bil za logarja Tone
 Meliva. Spoznal se je z Ivanko, ki je bila
 domačinka, ter sta se poročila.
 Windishgrätz ga je poslal za naadlogarja na
 troja štajerska posestva. Najprej so živeli v
 bližini Oplotnice, po smrti g.Toneta pa se je
 ga. Ivanka z otroci preselila v Slovenske

Konjice in živila v hiši, kjer je drugače živel
 lakaj konjiške graščine.

Ko se je začela prva svetovna vojna, je bil
 mož vpoklican v avstrijsko vojsko in poslan
 na soško fronto. Iz fronte je pogosto pisal
 domov in dajal ženi Ivanki pogum.
 Nagovarjal jo je, naj gre malo v Ljubljano,
 naj obišče sorodnike in tako pozabi na težke
 čase. Na večkratno prigovarjanje se je res
 odločila in odšla z vlakom v Ljubljano. Ko
 je šla iz kolodvora proti centru, se ji je
 zdelo, da ji je nekdo za hrbtom prišepnil:
 "Tone je padel! Tone je padel!" Ozrla se je,
 pa ni nikogar videla, zato je nadaljevala pot.
 Zaradi dogodka je postala nestrpna in tudi
 obisk v Ljubljani ji ni več veliko pomenil. Z
 neprijetno slutnjo se je drugi dan vrnila
 domov.

Doma so ji dekile hitele pripovedovati, da je
 bil vso noč hud direndaj po hiši, tako da
 niso mogle spati. Kaj je bilo, pa niso mogle
 ugotoviti.

Čez nekaj dni je prišlo iz poveljstva
 obvestilo, da je mož padel. V sporočilu je bil
 kot dan smrti naveden datum, ko so se v
 Ljubljani in na posestvu doma dogodile
 tiste čudne stvari. Polkovnik je v obvestilu
 še napisal, da je kot nadrejen opravljal
 cenzuro nad pošto in da je iz pisem, ki jih je
 pisal g.Tone ugotovil, da je bil dober mož in
 vzoren oče! Pokopan je v Bvcu.

Zapisal Benjamin Bezek
 Pripovedovala Olga Bezek iz Ankarana, 1997.